

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Különszám

1998. HÚSVÉT

A búzaszem éneke

Szívében egy kis búzaszem
Húsvéti dalt dúdolgat,
Szeretem az életemet,
A fényt, a napsugarat.

Szeretem a madárdalt is,
Friss virágok illatát,
A szél tiszta fuvaltatát,
Ahogy a mezőn fúj át.

Szeretem a langyos esőt,
Utána a Föld szagát,
Szeretem a szép tavaszi
Virágszagú éjszakát.

Szeretem az embereket,
Hisz kenyeret én adok,
Ha nem szökkennék kalászba,
csak magamnak maradok.

Jól tudom, ha meg nem halok,
Új élet már nem terem;
Lenn az édes anyaföldben
Újul meg az életem.

Lehet ennél, van-e ennél
Áldottabb szent feladat?
Másokért adom életem
Kibontom kalászomat.

Már VALAKI járt előttem,
Odaadta életét...
Így fejezte be a búza
Húsvéti szent énekét.

Lehajtotta magvas fejét,
és meghalt a mély földbe'
Kalászából Szent Kenyér lett,
Élete lett örökre.

Keglevich Lászlóné

Örvendjetek!

A húsvét - örömnep. „Győzött az oroszlán Júda törzséből, Dávid sarja.” (Jel 5,5) Győzött az Élet a halál fölött. Győzött Krisztus engedelmissége a bűn engedetlensége fölött. „Ez az a nap, amit az Úr szerzett, hogy ujjongjunk és örvendezzünk!” (Zsolt 117,24)

A kopár fákon kippattanó élet is a győzelmet hirdeti. Minden rügy, minden friss hajtás erről énekel.

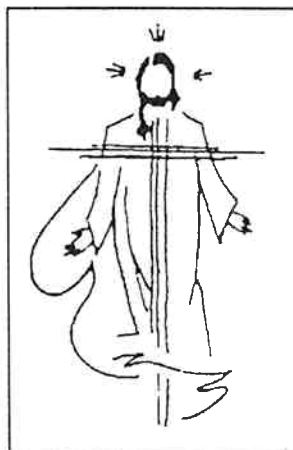
Az arám pászka szó legmélyebb gyökereiben olyan töről fakad, melynek jelentése rituális, kultikus tánc lehetett. (Később ebből fejlődött ki az ismertebb „átvonulás” értelem.) Tehát táncolnunk, ujjonganunk kell ezen a napon. Örülünk Krisztus győzelmének, az Atya dicsőségének, a Lélek erejének. Isten megörvendeztette népét.

Valóban, húsvét éjszakájában minden szomorúság és reménytelenség szétfoszlott. Többé nem járhatunk elkeseredve, elcsüggedve, emmauszi tanítványok módjára, akik nem ismerték fel Útitársukat. Többé nem nézhetjük kertésznek a Mestert.

A Feltámadott fényében új szint kap, ami már megfakult, új értelmet, ami eddig hiányos volt, új lendületet, ami unalmassá vált. Az Élet győzelme behatol életünk minden területére - csak engedjük be!

Krisztus leoldozta a bűn bilincseit, kiszabadította a foglyokat. A templom függőnye kettéhasadt. Utunk nyílt Istenhez. Ímmár semmi sem tarthat vissza minket attól, hogy Urunkhoz térjünk, együtt örüljünk és ünnepeljünk Vele és egymással.

Vajesz

Aranyszájú Szent János: Krisztus feltámadásáról

Aki istenfélő és istenszerető, merítsen magának hasznot ebből az oktatásból! Aki értelmes szolga, menjen be örvendezéssel Ura örömébe! Aki az első órától munkálkodik, vegye el a maga igazságos bérét! Aki a harmadik óra után érkezett, ünnepeljen hálaadással! Aki a hatodik óra táján jöhetett, ne ingadozzék, mert semmivel sem károsodik! Aki a kilencedikig késlekedett, álljon elő és ne habozzék! Aki a tizenegyedik órában érkezett, ne féljen késlekedése miatt, (folytatás a 2. oldalon)

**A FELTÁMADT ÚRJÉZUS ÚJÍTSA MEG
MINDEN KEDVES TESTVÉRÜNK ÉLETÉT!**

Lapszéli
jegyzetek
húsvétra

asszonyok
jártak ott

elgördült
kővön ült
két szép lény
rajtuk fény

a halott
nincsen ott

Péter fut
ahogy tud
János vár
félreáll

Magdolna
már tudta

ó ember
örömmel
örvendez
új rend ez
megváltott
az áldott
Úr Krisztus
hozzá fuss

boldog a
Golgota

Sz. J.

JÉZUS ÉL!

1981-ben Isten megadta azt a kegyelmet, hogy meglátogathattam a Szentföldet. Érkezésem másnapján igen korán reggel - még napfelkelte előtt - felébredtem, és Jeruzsálem kanyargós régi utcáskáiban végigmentem azon az úton, amelyen Mária Magdolna futott a feltámadás örömhírével.

Megérkeztem a Szent Sírhoz, belépve azonnal szemembe ötlött egy görög felirat, amely a következőket hirdette:

„Miért keresitek az élőt a holtak közt?

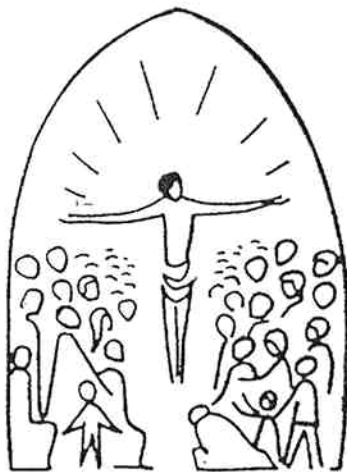
Ő nincs itt, feltámadt!”

(Lk 24,6)

Ezen a kora reggelen még nem tudtam felocsúdni az elképedésemből és megdöbbenésemből. Minden olyan volt, mint az első húsvét vasárnapjának harsány és visszhangzó reggele. Az, aki meghalt a kereszten, elhagyta sírját és most élő személy, élő valóság. Ennek a sírboltnak a sötétségéből kiáradt

valami fényesség, amely minden embert megvilágít, hogy megkezdődhessen az új teremtés. Ha Jézus nincs Jeruzsálem üres sírboltjában, akkor jelen van a világon mindenütt. A földön az egyetlen hely, ahol Jézus nem található meg, a sziklába vésett sírbolt, amit egy napon barátja (arimateai József) neki átengedett. Következésképpen Jézus nem azért küldte apostolait, hogy teljesen elvont ideákat és elméleteket tanítsanak, hanem azért küldte szét őket a világba, hogy tegyenek tanúságot arról, amit láttak és hallottak. Az, aki az evangélium örömhírét hirdeti és vallja: elsősorban tanú, akinek van személyes tapasztalata és ismerete Jézus Krisztus haláláról és feltámadásáról. Aki a többiek számára ezt hirdeti, az nem egy doktrínát vagy elméletet ismertet, hanem egy élő személynek az üzenetét adja, mert csak Ő képes életet adni az örökkévalóságban.

Emiliano Tardif atya

A kereszti üzenete nem
arról szól:

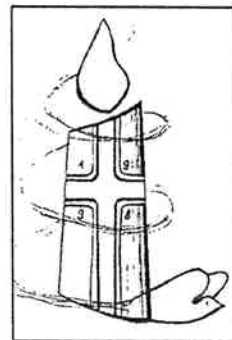
„Nézzétek, mit csináltak
velem”,
hanem:

„Nézzétek, mennyire
szeretlek benneteket!”
(Charles Whitehead)

„Sohase engedd, hogy
szíved annyira eltöltse
a szomorúság,
hogy a feltámadott Úr
örömét elfelejtsd!”
(Teréz anya)

Gyertya

A nagyszombati liturgiában központi szimbólumként jelenik meg a húsvéti gyertya. Megáldása, szimbólumokkal való ellátása a tűszentelés keretében történik. Az öt tömjénszem Krisztus öt sebének jelképezi, az alfa és ómega, a görög ábécé első és utolsó betűje arra emlékeztet, hogy Krisztus a kezdet és a vég (több alkalommal ilyen értelemben szerepel a Jelenések könyvében). Régen méhviaszból készítették, erre utalás is történik a húsvéti örömeinkben.

Kedves Testvér!

Az égő húsvéti gyertya a feltámadt Krisztust jelképezve ég az oltár mellett pünkösdig, majd jelentős eseményeknél (keresztezés, haláleset) újra és újra meggyújtják. Számunkra az igazi világosság jelképe, azé a világosságé, amely legyőzte a sötétséget, amelynek fényénél látjuk az igazi valóságot. Ez az igazi valóság adjon mindannyiunknak eligazítást az élet örömteli és nehéz pillanataiban, mutassa azt az utat, amely az égi hazába vezet el mindannyiunkat. Ugy legyen. Ámen.

A liturgikus munkacsoport megbízásából:

Balthazar Zsolt

(folytatás az 1. oldalról) mert nemes lelkű az Uralkodó, és az utolsót éppen úgy fogadja, mint az elsőt. A későn jövőnek kegyelmez, az elsőnek érkezésén örvend. Mindnyájan bemennek az Úr örömebe, első és későbbiek, elveszítitek jutalmatokat! Komolyak és könnyelműek, becsüljétek meg ezt a napot! Roskadozik az asztal, vegyetek róla mindnyájan! Részesüljétek mindnyájan a jólelkűség gazdagságából!

Ne keseregen senki bűnei miatt, mert felragyogott a sírból a bocsánat! Ne féljen senki a haláltól, mert megszabadított minket az Üdvözítő halála! Hatalma alá hajtotta és megsemmisítette a halált. Leszállt az alvilágba és kifosztotta az alvilágot. Keserúséget okozott neki, mikor az megízlelte az Ő testét. Erre célzott Izajás, mikor felkiáltott s mondta: Az alvilág elkeseredett, mikor ott lenn megjelentél. Elkeseredett, mert vereséget szenvedett, mert szégyenben maradt, elkeseredett, mert halálos sebet kapott, elkeseredett, mert pusztulásnak indult, elkeseredett, mert fogságba esett. Zsákmányul ejtette a testet, és az Istennel találkozott, zsákmányul ejtette a földet és az éj állt előtte, zsákmányul ejtette azt, amit látott, és elbukott azáltal, amit nem látott. Halál, hol a te győzelmed? Alvilág, hol a te fullánkod? Feltámadt Krisztus és lebuktak a gonosz lelkek. Feltámadt Krisztus, és örvendeznek az angyalok. Feltámadt Krisztus és diadalmaskodik az élet. Feltámadt Krisztus és semmivé lett a halál a sírnál. Feltámadt Krisztus a halálból és elsőszülött lett a halottak közül. Ővé a dicsőség és a hatalom mindörökkön örökké! Ámen.